

Leidende gedachte: Juist handelen

Eerste lezing

Lessen van Sylvanus (Codex VII, Boek 4, pagina 116 t/m 118).

Nu is Hij verborgen omdat niemand de dingen van God kan bevatten.

Want het is onkenbaar en ondoorgrondelijk het Plan van God te kennen. Daarenboven is het moeilijk zijn sporen te volgen en Christus te vinden.

Want hij woont overal en tegelijkertijd is hij op geen enkele plek. Want niemand, al wil hij dat, zal in staat zijn God te kennen zoals hij werkelijk is, noch Christus, noch de Geest, noch het engelenkoor, noch de aartsengelen en de tronen der geesten, en de verheven heerschappen, en het Grote Bewustzijn.

Als je jezelf niet kent, zul je niet in staat zijn dit alles te kennen. Open de deur van jezelf, om de Ene-die-is te kennen.

Klop op jezelf, opdat het Woord zich voor je ontsluit. Want Hij is deur van het geloof en het scherpe zwaard, die alles voor allen geworden is, omdat hij mededogen met ieder wilde hebben.

Mijn zoon, bereid je voor te ontsnappen aan de wereldheersers van de duisternis en aan dit soort lucht, die bezwangerd is van machten. Maar als je Christus in je hebt, zul je deze hele wereld overwinnen. Dat wat je voor jezelf zult openen, zul je openen. Dat waarop je voor jezelf zult kloppen, daarop zul je kloppen, en er zelf baat bij hebben. Help jezelf, mijn zoon, door niet te wandelen met die je niet van nut zijn.

Mijn zoon, zuiver jezelf eerst naar je uiterlijk leven, opdat je daarna in staat mag zijn je innerlijk te reinigen. En wees niet als de kooplieden uit het Woord van God. Beproof alle woorden eerst voordat je ze uitspreekt. Streef geen voorbijgaande roem na, noch grootspraak die je ondergang zal zijn.

Neem de wijsheid van Christus aan, die geduldig en mild is, en behoed die, mijn zoon, wetende dat Gods weg altijd vruchten draagt.

Jezus Christus, Zoon van God, Verlosser, buitengewoon wonder.

Tweede lezing

Het Evangelie van Thomas (Codex II, Boek 2, pagina 37, logion 22).

Jezus zag kleine kinderen die gezoogd werden.

Hij zei tot zijn leerlingen:

Deze kinderen, die gezoogd worden, lijken op hen, die het Koninkrijk binnengaan.

Zij zeiden tot hem:

Zullen wij dan, als wij kinderen zijn, het Koninkrijk binnengaan?

Jezus zei tot hen:

Als jullie de twee één maakt en als jullie het innerlijk maakt als het uiterlijk, en het uiterlijk als het innerlijk en het boven als het beneden, en als jullie het mannelijke en vrouwelijke tot één maakt, zodat het mannelijke niet mannelijk zal zijn en het vrouwelijke niet vrouwelijk, als jullie ogen maakt in plaats van een oog en een hand in plaats van een hand en een voet in plaats van een voet en een beeld in plaats van een beeld; dan zullen jullie binnengaan in het Koninkrijk.

Overweging

Op deze vierde Advent, de laatste zondag voor Kerstmis, is de leidende gedachte *juist handelen*. Niet alleen in deze voorbereidende tijd voor het grootse feest is het belangrijk je af te vragen wat juist handelen betekent, maar in dit toch wel vreemde jaar, met allerlei maatregelen die van hogeraf worden opgelegd, zullen velen zich afvragen hoe juist te handelen.

Aangezien je in allerlei tv programma's, opiniestukken in kranten en tijdschriften en via internet wordt overstroomd met tips, adviezen en raad hoe juist te handelen ten aanzien van de corona, zullen we hier vandaag ons richten

op die veel belangrijker vraag, namelijk hoe juist te handelen in deze Adventtijd. De tijd dat je naar de geboorte van het Licht toeleeft.

Maar voor je kan ingaan op hoe juist te handelen is het belangrijk stil te staan bij de hoedanigheid van de geboorte van het Licht. Wanneer en waar wordt het Licht geboren? De meest gekende geboorte van het Licht is de historische geboorte van Jezus op aarde. In zowel het evangelie van Mattheüs als in die van Lukas wordt hier over gesproken. Het evangelie van Johannes verhaalt over de geboorte van het Woord, de geboorte van Christus voor het begin der tijden, de eerstgeborene. Als derde is daar de eeuwige geboorte van Christus in de ziel.

De geboorte van Christus voor het begin der tijden staat ver van ons of, zowel in tijd, als in begrip. In de eerste lezing wordt daar ook naar verwezen. Het is een geboorte die geheel plaatsvindt in de duisternis van de ongekende God. *Nu is Hij verborgen omdat niemand de dingen van God kan bevatten.* Als of God ver van ons af staat, als of God ver buiten ons staat, onbereikbaar, ongekend, onherkenbaar, ondoorgrondelijk.

De tweede geboorte van Christus, de geboorte van Jezus, is de geboorte in de tijd, tussen de mensen. Tastbaarder, maar nog steeds gescheiden van de mens. Een grootse gebeurtenis, de geboorte van het Licht op aarde. In alle vier de Evangeliën, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes wordt gesproken over een wegbereider, zoals in Jesaja reeds werd aangekondigd: *Zie, ik zend mijn bode voor u uit, die voor u de weg zal banen; een stem van iemand die roept in de woestijn: "Bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht"*. Er wordt hier gesproken over Johannes de Dooper, maar in zekere zin is deze geboorte van Christus tussen de mensen ook één van voorbereiding. Christus die voor ons de weg bereidt, die de paden recht maakt.

Deze geboorte maakt de weg vrij voor de derde geboorte van Christus. Een geboorte buiten de tijd, een geboorte in de ziel. Van nature kan tijd God noch de ziel aanraken. Als de ziel door de tijd kan worden aangeraakt dan is zij geen

ziel. Als God door de tijd kan worden aangeraakt dan is Hij geen God. Als tijd de ziel kan aanraken, dan zou God nooit in haar geboren kunnen worden en zou zij nooit in God geboren kunnen worden. Waar God geboren moet worden in de ziel moet alle tijd zijn weggevallen, of moet zij aan de tijd ontvallen zijn door wil of verlangen. Wat betekent dat eigenlijk, door tijd worden aangeraakt, alle tijd weggevallen, aangeraakt worden door tijd? Tijd bestaat uit een verleden en een toekomst. Deze worden samengebonden door het nu, welke noch aan het verleden, noch aan de toekomst toebehoort. Verleden en toekomst zijn de delen van tijd die het makkelijkst zijn om te begrijpen. Gebeurtenissen in het verleden tekenen en binden de ziel, zorgen er voor dat door herinnering en logica, handelingen in de toekomst worden bepaald. Verleden en toekomst houden de ziel gevangen in de tijd.

Nu is een veel lastiger begrip, want wanneer is het nu? Nu is dat ene moment wat niet aan tijd gebonden is. En wat betekent dat nu voor de leidende gedachte op deze vierde Advent *juist handelen*?. Is dat we ons bij ons handelen moeten richten op een verleden, op wat heeft plaatsgevonden? Dat we ons moeten richten op een toekomst, welke onzeker is, onbekend en ver van ons af staat? Of moeten we ons verstillen en ons richten op het nu. Het verleden niet achter ons laten, maar los laten. De toekomst laten voor wat het is, maar de ziel losmaken van dat verleden en die toekomst, het losmaken, zodat het leeft in het nu?

In dat nu, waar de ziel niet wordt aangeraakt door de tijd, dat is waar Christus in de ziel geboren kan worden en de ziel geboren kan worden in God. Om met de woorden van Lukas af te sluiten: *Het Koninkrijk Gods is binnen ulieden*. Laat ons dan opgaan naar het grote feest van de geboorte van Christus, de geboorte van het Licht der Lichten in het nu, de geboorte van het Licht der Lichten in de mens.